

Fællesudgifter, der ikke kan fordeles paa de enkelte Ejendomme, nemlig Udgifter til Godsinspektøren, til Bogholderen paa Jægerspris, til et vist Hestehold, visse Afgifter til Arkitekt, landbrugskyndig Tillidsmand o. s. v. De er opgivet mig til 12,594 Kr., som altsaa maa drages fra den opgivne Nettoindtægt. De Beretninger, som bliver afgivne for Fremtiden, vil sikkert ogsaa nok være ledsagede af en Statusopgørelse. Men jeg vil gentage, hvad jeg har sagt, at en saadan i og for sig ikke er nær saa betydningsfuld, som det ærede Medlem mener, alle disse Værdier er dog de samme; hvad Værdi man end sætter paa dem, bliver de lige meget eller lige lidt værd. Her betyder en Statusopgørelse ikke saa meget, som den betyder med Hensyn til selve Kapitalformuen; thi denne er fluktuerende.

Det ærede Medlem (N. C. Jensen) spurgte om Revisionen. Det er opgivet mig — i hvert Tilfælde foreligger der Indberetning derom i Ministeriet —, at Revisoren i 1910 har været en Gang hver anden Maaned paa Kontoret i København og revideret, med Undtagelse af en Sommermaaned, som han lod skyde over. Men det er alligevel en af de mindste Pligter for Revisoren at gaa ned paa Advokat Nellemanns Kontor hver anden Maaned og se, om den lille Kassebeholdning er i Kassen, saa selv om Revisoren skulde undlade det en Gang, tror jeg ikke, det har noget at betyde.

Det ærede Medlem spurgte mig til Slutning om nogle ganske bestemte Ting. Det første var, om jeg vilde bidrage til, at Offentligheden og Rigsdagen kunde blive bekendt med Stiftelsens Virksomhed og økonomiske Forhold. Derpaa vil jeg svare Ja. Jeg har gjort i Dag, hvad jeg kunde i saa Henseende. Jeg har fra Bestyrelsen faaet alle de Oplysninger, jeg har udbedt mig, og Bestyrelsen vil sikkert give alle yderligere Oplysninger, som Rigsdagen maatte ønske. Der hviler efter min Mening ikke noget Mørke over Stiftelsens Virksomhed. At ikke alle og enhver kan sætte sig ind i den, er ganske naturligt; men ingen ønsker sikkert mere end Bestyrelsen, at alt skal være tydeligt og klart; den har sikkert ikke nogen som helst Grund til at holde noget i Mørke.

Naar saa det ærede Medlem (N. C. Jensen) spurgte mig, hvorledes Midlerne er forbrugte, vil jeg indrømme, at det kan jeg ikke besvare i Øjeblikket. Jeg vilde have kunnet gøre det, hvis jeg havde gaaet Regnskaberne helt igennem; jeg har dem

vist for Resten, men har ikke taget dem med i Rigsdagen. Men det vil være vanskeligt at gøre det op i en kort Forklaring i et mundtligt Foredrag; jeg tror ikke, ærede Medlemmer vilde kunne følge med uden at have Materialet. Men gennemgaar man de aflagte Regnskaber — og hvert enkelt er revideret af Justitsministeriets Revisor —, vil man kunne opgøre Forholdet ganske ligefremt, og enhver vil kunne forstå det. Og hvis det skulde ønskes, er Ministeriet med det Materiale, vi allerede er i Besiddelse af, i Stand til at give fuldstændige og udtømmende Oplysninger om det.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvad Grunden var til, at de indtægtgivende Værdier nedskrives, de ikke indtægtgivende skrives op. Jeg antager, at jeg i mit Foredrag har givet fyldestgørende Svar derpaa.

Hvor mange Andragender der kommer om Optagelse af Børn, ved jeg ikke. Jeg kan sige, at der desværre indkommer for faa. Der burde indkomme flere, thi der er Pladser ledige dernede, og de bør, som sagt, snarest muligt besættes. Hvor mange Børn der holder Forbindelsen med Anstalten vedlige, og hvor mange der kommer godt af Sted i Livet, og hvor mange der kommer galt af Sted, mangler jeg ogsaa Materiale til at meddele, og det er for Resten ikke saa let at lave en Statistik over det, navnlig ikke over det sidste.

Bestyrelsen har en Løn af 5,000 Kr., det er rigtigt, og Kontorholdsgodtgørelsen er, saavidt jeg ved, 2,000 Kr. Grevinde Danner udtalte udtrykkeligt i sit Testamente, at hun ønskede, Bestyrelsen skulde lønnes godt, saa man altid kunde faa dygtige og indsigtfulde Mænd til at indtage de paagældende Pladser.

Jeg har nu givet en Udvikling af Forholdene. Er der enkelte andre Ting, man ønsker Oplysning om, og jeg er i Stand til at besvare dem paa staaende Fod, er jeg villig dertil. Det, Ministeriet ikke kan gøre, er at blande sig i selve Bestyrelsen, saaledes at man greb ind og undersøgte, om Bestyrelsen af Godset kunde ske paa en anden Maade. At undersøge, om Forpagtningsafgifterne er tilstrækkelig høje, eller om man kunde faa mere ud af Driften paa en eller anden Maade, det savner Justitsministeriet ganske Kompetence til. Det forhindrer for det første Fundatsen, for det andet selve Forholdets Natur. Det er noget, et Justitsministerium aldrig kunde gøre ved de mange Stiftelser, der af en eller anden Grund sorterer under det. Man kan ikke føre Kontrol med, om Land-